

- b) na wniosek właściwych Dyrekcyj — inżynierowie, pracownicy techniczni i wysoko wykwalifikowani robotnicy: Poczty i Telegrafów oraz Dróg Wodnych;
- c) na wniosek Ministra Oświaty — profesorowie, docenci i asystenci szkół wyższych oraz pracownicy zakładów i laboratoriów naukowych;
- d) na wniosek właściwych kuratorów okręgów szkolnych — nauczyciele szkół powszechnych powyżej lat 38 oraz nauczyciele szkół średnich;
- e) na podstawie zaświadczenia przewodniczącego wojewódzkiej rady narodowej — kierownicy przedsiębiorstw przemysłowych o ile przedsiębiorstwa te zatrudniają co najmniej 50 osób, a na podstawie zaświadczenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych — administratorzy państwowych przedsiębiorstw rolnych oraz lekarze weterynarii;
- f) na wniosek Ministra Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia — lekarze, dentyści i magistrzy farmacji, na stanowiskach niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania służby zdrowia, a na wniosek naczelnika wojewódzkiego wydziału zdrowia w wyjątkowych wypadkach dezynfektorzy i pielęgniarzy dla szpitali epidemicznych;
- g) na podstawie zaświadczenia właściwych prezesów sądów apelacyjnych — aplikanci sądowi, którzy do dnia 1 czerwca 1945 r. przystąpią do złożenia egzaminu sędziowskiego;
- h) na podstawie zaświadczenia właściwej władzy administracji ogólnej I instancji — ojcowie jako jedyni żywicieli nielet-

nich dzieci poniżej lat 16, bez matki, o ile ojcowie ci: 1) nie są oficerami, 2) nie posiadają w swojej rodzinie nikogo zdolnego do pracy.

§ 2. Spośród wymienionych w § 1 pkt. a), b) i e) zwolnieniu od powołania do czynnej służby wojskowej nie podlegają:

oficerowie zawodowi i podoficerowie zawodowi,
oficerowie, podoficerowie i szeregowi rezerwy — służby zdrowia oraz następujących rodzajów broni: artylerii, czołgów, lotnictwa, łączności, saperów i saperów kolejowych.

Art. 4. Uchylający się od poboru i wcielania do służby wojskowej podlegają odpowiedzialności w myśl Kodeksu Karnego Wojska Polskiego przed sądami wojskowymi.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej i Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski

generał broni

Minister Administracji Publicznej:

Józef Maślanka

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

56

DEKRET

z dnia 30 marca 1945 r.

o mobilizacji kobiet do pomocniczej służby wojskowej.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Powołuje się do pomocniczej służby wojskowej kobiety urodzone w latach: 1925, 1924, 1923, 1922 i 1921.

Art. 2. Nie podlegają powołaniu do pomocniczej służby wojskowej:

- a) kobiety pełniące czynną służbę w Milicji Obywatelskiej lub organach bezpieczeństwa publicznego;
- b) pracownice Polskich Kolei Państwowych, Poczty i Telegrafów oraz Dróg Wodnych;
- c) słuchaczki wyższych uczelni oraz uczennice szkół średnich;
- d) kobiety posiadające przynajmniej jedno dziecko;
- e) zakonnice prawnie uznanych wyznań;

- f) kobiety uznane za zupełnie niezdolne do pomocniczej służby wojskowej przy odpowiednim zastosowaniu przepisu art. 49 ust. 2 pkt. e) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220).

Art. 3. Od pomocniczej służby wojskowej mogą być zwolnione:

- a) na wniosek właściwej władzy przełożonej — wykwalifikowane urzędniczek i pracownice, urzędów i przedsiębiorstw państwowych, samorządowych oraz zakładów przemysłowych;
- b) na podstawie zaświadczenia właściwego zarządu gmin miejskich lub wiejskich — żony powołanych do czynnej służby wojskowej;
- c) na wniosek właściwych inspektorów szkolnych względnie kuratorów — nauczycielki szkół powszechnych oraz szkół średnich.

Art. 4. Uchylające się od poboru lub wcielenia do pomocniczej służby wojskowej pod-

legają odpowiedzialności w myśl Kodeksu Karnego Wojska Polskiego przed sądami wojskowymi.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej i Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski
generał broni

w/z Minister Administracji Publicznej:
Edward Ochab

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

57

DEKRET

z dnia 30 marca 1945 r.

o utworzeniu województwa gdańskiego.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się województwo gdańskie.

Art. 2. W skład województwa gdańskiego wchodzi w całości terytorium byłego Wolnego Miasta Gdańska oraz powiaty: gdyńsko-grodzki, kartuski, morski, starogardzki, kościerski i tczewski, które to powiaty wyłączają się jednocześnie z województwa pomorskiego.

Art. 3. Na obszarach byłego Wolnego Miasta Gdańska z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu tracą moc wszystkie przepisy dotychczas obowiązującego ustawodawstwa, jako sprzeczne z ustrojem Demokratycznego Państwa Polskiego.

Równocześnie na obszar ten rozciąga się ustawodawstwo obowiązujące na pozostałej części województwa gdańskiego.

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Administracji Publicznej, Ministrowi Sprawiedliwości i innym interesowanym Ministrom, każdemu w zakresie jego działania.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Administracji Publicznej:
Edward Ochab

w/z Minister Sprawiedliwości:
Leon Chajny